

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή ΙΖ' Ματθαίου – Β' Κορ. 6,16-7,1(14/2/2016)

Η διαφορετικότητα του Χριστιανού

Εντύπωση προκαλούν τά λόγια τοῦ Αποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Χριστιανούς της Κορίνθου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, που διασώθηκαν στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα. Τούς συμβουλεύει νά ἀποχωριστοῦν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καί νά μὴν ἔχουν σχέση με τόν κόσμο. *Ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καί ἀφορίσθητε.* Ο λόγος Του, ἂν δέν ἀναλυθεῖ, μπορεῖ νά παρεξηγηθεῖ.

Τό ἴδιο τό παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ διδάσκει ὅτι δέν ἀπαγορεύεται ὁ διάλογος με τοὺς κακοὺς ἢ τοὺς ἀντιφρονοῦντες, οὔτε ἡ συναναστροφή με τοὺς ἁμαρτωλοὺς, κυρίως ὅταν αὐτὴ ἀποσκοπεῖ στή διόρθωση καί τῆ σωτηρία τους. Κατά συνέπεια, ἡ προτροπὴ τοῦ Αποστόλου Παύλου δέ μπορεῖ νά ἔχει ἀντικοινωνικό καί μισαλόδοξο νόημα, ἀλλὰ ἔχει βαθύτερο νόημα καί περιεχόμενο. Οἱ Χριστιανοί ὀφείλουμε, χωρὶς νά ἀπομακρυνθοῦμε τοπικά ἀπὸ τόν κόσμο, νά διαχωρίζουμε τῆ θέση μας ἀπὸ ὅ,τι ἁμαρτωλό. Ὀφείλουμε με τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας νά μαρτυροῦμε πίστη καί ἀφοσίωση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί, ταυτόχρονα, νά διαμαρτυρῶμαστε γιὰ τὴν κυριαρχία τοῦ κακοῦ στόν κόσμο μας.

Οἱ Χριστιανοί πρέπει νά διαχωρίζουμε τῆ θέση μας ἀπὸ τόν ὑλιστικό τρόπο ζωῆς τῆς ἐποχῆς μας. Πρόκειται γιὰ μιὰ νοοτροπία πού ἀποϊεροποιεῖ τῆ ζωή καί τά ἔργα μας, τὴν ἀπομακρύνει ἀπὸ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τῆ στηρίζει ἀποκλειστικά καί μόνο σὰ ἀνθρώπινα δεδομένα καί σὶς πεπερασμένες ἀνθρώπινες κατακτήσεις. Καί εἶναι πολύ μεγάλος ὁ κίνδυνος νά παρασυρθεῖ κανεὶς, ἀφοῦ οἱ καιροὶ μας διαπνέονται καί χαρακτηρίζονται ἀπὸ αὐτὴ τῆ νοοτροπία.

Ὀφείλουμε, ἐπίσης, νά ἀποστασιοποιούμαστε ἀπὸ τίς σύγχρονες ιδέες καί τάσεις, πού δέ δέχονται τὴν παρουσία καί τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, τόν ὁποῖο τοποθετοῦν στή σφαῖρα τῆς φαντασίας καί τῆς παιδικῆς ἀφέλειας. Ἀλλὰ οἱ ἀρνητές τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ὀρθόδοξης πίστεως μας πολέμησαν με λύσσα τὴ Χριστιανικὴ πραγματικότητα, σ' ὅλη τῆ διάρκεια τῆς Ἱστορίας, σκοπεύοντας στήν ἀποχριστοποίηση τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνθρώπων. Ὅλοι οἱ ἀρνητές πέρασαν σὰν διάττοντες ἀστέρες ἀπὸ τὴν Ἱστορία καί χάθηκαν στή λήθη τοῦ χρόνου. Ἡ Χριστιανικὴ πίστη, ὁμως, ἔζησε καί θά ἐξακολουθήσει νά ζεῖ σὲ πείσμα τῶν ἀρνητῶν της.

Έχουμε χρέος ζωής, επίσης, εμείς οι Χριστιανοί να αποστασιοποιούμαστε από τη ζωή της αμαρτίας. Το πνεύμα της εποχής μάς παρασύρει προς τόν δρόμο της αμαρτίας, πού θέλγει τήν ανθρώπινη αδυναμία, χαρίζει πρόσκαιρες απολαύσεις και ικανοποιήσεις, δημιουργεί σκοτοδίνη στην ψυχή του ανθρώπου, οδηγώντας τον σε δρόμους χωρίς γυρισμό. Ο σύγχρονος κόσμος στηρίζει τήν πρόοδο και τήν ευημερία στα πάθη, στις ανομίες και στην κάθε είδους παρανομία, διάφορώντας για τήν ανθρώπινη αξία και μοναδικότητα. Ο κόσμος χωρίς Χριστό ζει χωρίς ήθικες αναστολές και αρχές. Σε ένα τέτοιο κόσμο οι Χριστιανοί δεν έχουν θέση συνύπαρξης και συμπαράταξης. Η θέση τους είναι ένας συνεχής αγώνας διαμαρτυρίας, ένα συνεχές προσωπικό παράδειγμα αγιότητας, μέσα από τό οποίο θα προέλθουν υποδείγματα ζωής για τόν σύγχρονο πλανημένο άνθρωπο.

Και ο σύγχρονος κόσμος έχει ανάγκη σήμερα, αγαπητοί μου, από τέτοια παραδείγματα, πού είναι εικόνες φωτεινές πού μπορούν να περάσουν μνήματα αρετής, δύναμης και ήρωισμού. Είναι ένα καθήκον πού βαραίνει έμᾶς τούς Χριστιανούς, οι οποίοι, αν συνειδητοποιήσουμε τό μεγάλο μας ρόλο, μπορούμε να θεμελιώσουμε ένα κόσμο σε νέες βάσεις, μέ ευοίωνα και αισιόδοξο μέλλον, μέ προοπτική τήν συνταύτιση μέ τό θέλημα του Θεού και τή σωτηρία. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.